

MENIGHETSBLADET

Helsing

TIL SAUHERAD OG NES

Nr. 4 - Desember 2023 - årgang 74





**Menighetsblad utgitt av
Sauherad og Nes sokneråd**
Helsing til Sauherad og Nes

Redaksjonskomité

Tora Skjerkholt Aarnes,
Signe Vreim Østtveit,
Tom Arne Møllerbråten,
Hanna Nyborg Storm,
Anne-Inger Lunner

Forsidebilde

Foto: Jorid Vale

E-post helsing@sauherad.kyrkja.no

Bankgiro 2801.53.57039

Vippsnr til Helsing #632167

www.helsing.no

Facebook Sauherad og Nes kirke

Instagram kirken_i_sauheradognes

Design: Superlativ Media AS

Trykk: Erik Tanche Nilssen

INNHOLD

Helsing frå prosten	3
Hilsen fra kirkevergen	4
Tilgjengelig og omgjengelig	6
Immanuel - Gud med oss	9
Ei julehelsing om ljøs i mørkret	10
Kirkeord - helt enkelt: Advent	11
I skuggen av Ukraina	12
Syv slag til jul i år?	14
Etikk-kveld	15
Hausttakkefest	15
Min jobb: Annette kommer når vi trenger hjelpa mest	16
Ei bygdemussoge	18
Konfirmant jubilantar 2023	22
Konfirmantar i Sauherad og Nes 2023	26
Kjære konfirmantar	28
Konsert med Soul kids og Soul children	29
Konfirmanttidens avslutning	30
Jul på Evju	31
"Jeg er litt bedre enn deg"	32
Kyrkjevalet i september	34
Romjulstoner	35
Sangfest med Demenskoret	36
Bildeglimt	38
Formiddagstref	40
Aktivitetsside	42
Julekonsert	43
Annonser	43
Slektens gang	50
Kontakt oss	51
Gudstjenester	52



HELING FRÅ PROSTEN

KONTRASTAR

Jula har ei eiga evne til å forsterka kjensler me kjenner på til vanleg. Glede, takksemd, einsemd og sorg. Alt blir av ein eller annan grunn sterkare i jula. Dermed blir også kontrastane endå tydlegare enn elles i året. Den som har det godt har det aldri så godt som i jula. Den som slit, slit gjerne aller mest nettopp i jula.

Kyrkja sitt diakonale kall handlar om å bera børen for kvarandre, som det står om i Bibelen. Fordi kvardagane våre er så ulike, er det vanskeleg å finna nokon enkel formel for korleis dette kan gjennomførast. Men ein god start er å våga å sjå det. Våga å sjå kontrastane

mellom oss. Ja, våga å «byta hovud» med dei me har rundt oss og prøva å tenkja korleis dei kan ha det denne jula. Det er jo ikkje sikkert at det me då forestillar oss er rett, men det kan i alle fall gjera oss så merksame at me vågar å spørja korleis det går, no når det går mot jul.

Alle kontrastar vert ikkje borte om me blir flinkare til å sjå kvarandre og forstå kvarandre sin situasjon. Men det ligg mykje velsigning i det å sjå og å bli sett. Og aldri verkar det betre og sterkare enn nett no i jula!

Asgeir Sele



HILSEN FRA KIRKEVERGEN

Jeg liker jobben min. Være midt i navet av liv og røre i Midt-Telemark. Ta vare på hele tre middelalderkirker samt en vernet listeført kirke som er kulturminner av nasjonal betydning. Bygninger som tidsvitner gjennom mange generasjoner i snart 900 år.

Folk har tatt vare på kirkene sine, og den dag i dag er de samlingssted og tilgjengelige for Midt-Telemarkinger gjennom alle livets faser. Fødsel, dåp, konfirmasjon, vielser og gravferd er viktige markeringer for mange av oss. Alt dette opplever jeg på nærmere hold nå mens jeg trækker den nye sykkelveien mellom Gvarv og Bø. Det er et vakker landskap her hjemme. Norsjø, Lifjell og skogkledde åser omgir frodig dyrket mark. Det vakre blir virkelighet i det øyeblikket vi gir det oppmerksomhet. Jeg opplever at kirkene våre speiler sine vakre omgivelser og at menneskene jeg møter i min nye jobb som kirkeverge kjenner tilhørighet.

Aktivitetsnivået i kirkene våre er enormt. Vi ligger faktisk på høyde med domkirkene i dette landet når det kommer til mangfoldet

i det musikalske tilbudet. Ved siden av kjernevirksomheten med gudstjenester i hvert sokn hver uke, i tillegg til mange dåp og begravelser, organiserer vi og legger til rette for mye frivillig engasjement. Det vises spesielt gjennom en driftig og livlig søndagskolegjeng. Samarbeidet med Normisjon er solid forankret og er en flott møteplass for ungdommene på lørdagskvelder med Sett-ungdom.

Vi har både vår egen kor- og orgelklubb for alle alderstrinn mellom 0 og 99 år og Soul Kids og Soul Children for 1.-7. klasse. Det er over 150 barn og over 50 voksne sangere innoen hver uke. For de aller minste, babysang og musikkleik, er det dessuten en kjærkommen sosial arena for småbarnsfamiliene. Kirkene har vært kulturarena gjennom like mange år som

de har eksistert og alle våre fire kirker kan by på en fantastisk akustikk! En perle å fremheve i denne sammenheng er kveldsbønn i Nes kyrkje. Her får vi kjenne på de lange linjene i kirkens 1000-årige historie. Alt kirkemusikalsk arbeid gjennom mange år har ført til at Kirkelig kultursenter sør – KIRKUS ble etablert på Bøhaugen i 2021 med støtte av Kirkerådet. Det er kun Bodø og Oslo som har et tilsvarende senter. Det er gøy å oppleve at vi blir lagt merke til nasjonalt!

I tillegg har alle barn og ungdommer rett til trosopplæring, noe som blir ivaretatt fra dåpen frem til de er 18 år. Det er både ukentlige gruppeaktiviteter, gudstjenester og egne aktivitetsdager som Mesternes mester, Skattejakt, Familiedag på Jønnebu og mye mer. «Ønsket og elsket» er prostiets konfirmasjonssatsing med kick-off skumparty og sommerleir hvor våre konfirmanter treffer ungdommer fra hele regionen. Etter konfirmasjonen er det tilbud om lederutvikling for dem som ønsker det.

Diakonien er også dypt forankret i samfunnet og vi ivaretar behov innen psykiske helseutfordringer med besøkstjeneste, institusjonsandakter, samtaletilbud og sorggrupper. Det er et lavterskeltilbud som alle kan benytte seg av uten henvisning fra lege. Diakonien er bygget på verdier som nestekjærlighet, inkluderende fellesskap, vern om skaperverket og kamp om rettferdighet. Vi har tett samarbeid med frivillighetssentralen og jobber og legger til rette for møteplasser for folk flest. Alt i alt lever og leverer kirka i Midt-Telemark opp til visjonen til Den norske kirke om «mer himmel på jord» i rikt monn. Dessuten er vi en viktig del

i kriseberedskapen i regionen og to av de ansatte har fast plass i kriseteamet i kommunen.

Og så var det penga... I disse trange budsjettider i en kommune på randen til ROBEK er det en viss uro for hvordan kirken kommer til å bli ivaretatt av kommunen fremover. Kommunene har hatt det økonomiske ansvar for å skaffe midler til kirkens drift og bygninger siden kommunene ble opprettet i 1837. Selv om Stat og kirke skilte lag i 2017 er kommunens økonomiske ansvar for lokalkirken uendret og reguleres gjennom trossamfunnslovens §14 og gravplassloven §3. Kommunens bidrag skal som et minimum gi grunnlag for at det i kirkene kan holdes forordnede gudstjenester, at det tilbys dåp, konfirmasjon, vigsel, sjelesorg og verdig gravferd for alle innbyggere med respekt for sin religion eller livssyn, at arbeidsforholdene for de ansatte er tilfredsstillende og at sokneråd og fellestråd har tilstrekkelig administrativ bemanning. Kommunens grunnfinansiering sikrer at budsjettet vårt «gjødsles» med et lappeteppes av finansieringskilder som består av et hav av frivillig innsats, merinntekter gjennom egenbetaling, festeavgift, gaver, givertjeneste, omsøkte statlige midler, tilskudd av forskjellig slag og til og med utleievirksomhet av minibuss. I det store regnskapet får samfunnet helt ned til individnivå mye for forholdsvis få kommunale kroner. Det må ikke bli færre. Det er spesielt i krisetider vi minnes om hva det er som er viktig for oss: Ta vare på flokken.

Alt godt fra Angelika

Per Inge Bergem Håland er tilsatt i en kapellanstilling delt mellom Bø sokn og Sauberad og Nes sokn.



PER INGE BERGEM HÅLAND ER ANSATT SOM KAPELLAN I MIDT-TELEMARK

TILGJENGELIG OG OMGJENGELIG

15. august 2023 begynte Per Inge Bergem Håland som kapellan i Midt-Telemark, med 80 % av arbeidstida i Bø sokn og 20 % i Sauberad og Nes. Han er det som heter prest under utdanning (PUU), så det første året er innsatsen hans delt mellom studier og prestetjeneste.

Tekst og foto: Ivar Solbu

Per Inge (42) vokste opp på Skotfoss i Skien, som barn nummer fire i en søskenflokk på seks. Han hadde skolegangen sin på Skotfoss og på Lunde ungdomsskole i Skien og på Skien videregående. Han legger ikke skjul på at han ikke trivdes særlig på skolen, verken på ungdomsskole eller videregående. Militærtjenesten sin avtjente han ved grensestasjonen i Kirkenes. Så gikk veien til Bibelskolen i Staffeldtsgate i Oslo. Skolen var under omstrukturering, fra en tradisjonell bibelskole til en akademisk utdanning innenfor systemet med bachelor- og mastergrader. – Vi var nok litt som akademiske prøvekaniner, sier Per Inge. – Jeg bodde på internatet. Om morgenerne var det ikke noe alternativ til å stå opp, spise frokost og gå på forelesing. For første gang på svært lenge syntes jeg skole var gøy!

Etter fire år hadde han en bachelor i musikk, menighet og ledelse. Han fortsatte ett år på høgskolen på Notodden, der han tok pedagogisk utdanning. I 2006 begynte han som lærer på Stigeråsen barneskole i Skien. Dette året ble et viktig år for ham, da

ble han far for første gang. Han var lærer på Stigeråsen fram til 2022, da følte han for å prøve noe nytt. – Jeg søkte på mange ting som jeg er glad for at jeg ikke fikk, smiler han, –og jeg søkte også på kapellanstilling på Gulset.

Her kan det skytes inn at Per Inge er «prest-unge» i flere generasjoner. Morfar var prest i Porsgrunn og pappa på Skotfoss og på Nenset. Pappa hadde mange ganger snakket om at når en dør lukkes er det ofte at andre dører åpnes.

Men tilbake til kapellanstillingen på Gulset. – Det var flere søkere, men jeg var den som var nærmest det å være kvalifisert, så jeg fikk jobben, sier han til Helsing. – Jeg skjønnte kanskje ikke helt hva jeg hadde gitt meg ut på. Jeg var der i halvannet år. Samtidig med jobben leste jeg teologiske fag.

–Så kom ordningen som kalles Prest under Utdanning. Det betyr at man er tilsatt som prest i en menighet, samtidig som man fullfører det man trenger for å bli ordinert. Man jobber som prest i 60% og studerer i 40%. Soknene i Midt-Telemark hadde en slik stilling, som jeg søkte, - og fikk. Så nå er jeg her! Igjen er jeg vel i en situasjon



Per Inge Bergem Håland ble innsatt og ønsket velkommen av prost Asgeir Sele ved en gudstjeneste i Bø kyrkje 10.09.2023

som litt akademisk prøvekanin. For tiden skriver jeg på min Masteroppgave. Etter jul blir det en hektisk periode med hovedvekt på praktisk prestedtjeneste. Før sommeren er jeg forhåpentligvis kvalifisert for ordinasjon. Fra da av er jeg fulltidsprest i Midt-Telemark!

-Jeg ønsker å være en prest som er tilgjengelig og omgjengelig. Jeg ønsker å være hele menighetens prest, og vil svært gjerne bli oppfattet som konfirmanterens prest. For meg er både folkekirke og menighet begreper som gir mening. Det er ikke min oppgave å definere hvem som er innenfor eller utenfor. Både kjernemenigheten, og de mange som bare møter kirka ved særlig anledninger, skal bli møtt på en god måte. Vi vet jo at mange tenker at det er «min» kirke, selv om de ikke sliter ut dørstokkene der. Midt i alt dette ønsker jeg å være en prest som er tydelig på hva vi står for, sier kapellanen. – Vi har et godt og et gledelig budskap, som gjerne skal få oss til å smile. Det samme budskapet

rommer mye alvor. Jeg ser på meg selv som en blid og glad gutt, men jeg er ikke redd for det som kaller på alvor.

Når Per Inge ikke jobber eller studerer har han annenhver uke omsorgen for to store gutter på 17 og 15 år. Eldstemann spiller ishockey på Skiens Ishockeys lag i fjerde-divisjonen. Der har Per Inge kastet seg med, så far og sønn spiller på samme lag. Jeg liker å lage mat, det er noe fint med det å spise sammen. Jeg like å lage ting fra grunnen, på den måten vet jeg hva barna mine putter i seg. Så liker jeg å lese, for tiden er det Øst for Eden, en roman av John Steinbeck fra 1952, som ligger på nattbordet.

-Planene framover er å fullføre studiene, bli ordiner, for så å være prest. En annen plan er at jeg skal gifte meg kommende sommer, smiler student og prest Per Inge Bergem Håland.

IMMANUEL – GUD MED OSS!



Jula er tida då me samlar oss rundt den store forteljinga om då Jesus vart fødd. Denne forteljinga er skildra fleire stader i Det nye testamentet. Den mest kjente står i Lukasevangeliet. Det er den me les på Julaften. Her høyrer me om Maria og Josef. Om herberga som er fulle. Hyrdane på Betlehemsmarka. Englesongen og bornet i krybba.

Når Matteus skal skriva om det store mysteriet, har han eit anna perspektiv. Han nemner ikkje vandringa til Betlehem, dei fullbooka herberga, hyrdane, englesongen og krybba. I staden ser han bakover til ein over 600 år gamal profeti frå profeten Jesaja. Her finn han årsaka til, og poenget med juleforteljinga.

Alt dette hende så det skulle oppfyllest, det Herren har tala gjennom profeten: Sjå, møya skal bli med barn og føda ein son, og dei skal gje han namnet Immanuel - det tyder: Gud med oss.

Jul er måten Gud fortel at Han er ein gud som er med oss i alle livets fasar, utfordringar og gleder. Ikkje ein fråverande gud. Ikkje ein likegyldig gud. Ikkje ein gud som er mot oss og ute etter oss. Han er ein Gud som vil gå med oss og som elsker oss og som er vår frelsar. Når me lukkast og når me mislukkast. Han ber namnet Immanuel. Òg i motgang er Gud med. Difor vart han fødd som ein av oss.

Dette teiknet frå Gud hende i den delen av verda som i desse dagar er prega av ein forferdeleg konflikt mellom Israel og Gaza. Lidingane er større enn me kan fatta. Når dette vert skrive, kjenner me ikkje utfallet, men me ser dei ufattelege lidingane på begge sider. Men me veit at Gud vil gå med oss. Han ser til kvart menneske som lid uavhengig av nasjonalitet, etnisitet, tru og alder. Under alle djup er Gud.

«Gud med oss!» For mange vekker framleis orda vonde minner. Nazistane brukte dei til å legitimera sine brutale handlingar under 2. verdenskrigen. Men slik skal ikkje Guds namn brukast til å forsvare det som er imot Guds vilje. «Gud med oss» må ikkje få den konsekvensen at me vender oss mot kvarandre, men at me snur oss 180 grader og behandlar kvarandre som medmenneske. Trur me på ein Gud som er med oss, må me sjå på alle menneske som våre medmenneske.

Jul er difor tida for både undringa over det store underet, og for å vise medmenneskelegheit med dei som lid. Dei siste orda i Matteusevangeliet, grip tilbake til det namnet Jesus ber, Immanuel. No er dei ikkje sagt av profeten, men av han som vart fødd julenatt: «Og sjå, eg er med dykk alle dagar så lenge verda står.»

*Velsigna jul.
Stein Reinertsen Biskop i Agder og Telemark*



EI JULEHELSING OM LJOS I MØRKRET

Foto: Signe Vreim Ostveit

Snart går vi inn i førjulstida, og den har eit magisk skjær. Når vinterens mørke og kulde snik seg innpå oss, så blir vi minna på kor viktig det er å søkje etter ljøs og håp i liva våre.

Eg vil rose kyrkja for måten dei møter ungdom på, noko eg såg da son min blei konfirmert i år. Eg har inntrykk av at kyrkja tar imot ungdomen som dei er. Alle er ikkje A4, dei passar ikkje alle inn i den malen som samfunnet har teikna. At kyrkja har eit ungdomsarbeid som heiter «Ønsket og elsket» seier noko om at dykk ynskjer å sjå kvar enkelt og at alle har ein eigen verdi. Takk for at de gav min familie eit slikt ljøsglimt av omtanke i konfirmasjonstida. Det er mange grunnar til å leite etter ljøset. Juleevangeliet har ein bodskap om at sjølv i dei mest utfordrande stunder, kan vi finne kjelder til trøyst. I Johannes 1:5 står det at

*Ljuset skin i mørkeret,
Og mørkeret har ikkje overvunne det*

Vi lever no i ei tid med mykje uro, krig og konflikt kor barn og vaksne opplever ufattelege lidingar. La oss samlast i trua på at sjølv i dei djupaste nattetimane, vil eit nytt morgonljøs bryte fram. Gjennom å dele kjærleik og medkjensle, kan vi være ljøsberarar for andre.

Må denne juletida fylle dykk med ro og tryggleik, omgitt av ljøset frå gåvmilde hjarte. La oss saman minnast og feire håpet som juleevangeliet bringer til oss alle.

Eg avsluttar med ord frå julesongen «En stjerne skinner i natt»:

*Englene synger høyt i kor
synger om fred på vår jord
verden var aldri belt forlatt
en stjerne skinner i natt*

God jul og eit velsigna nytt år!

Siri Blichfeldt Dyrland
ordførar i Midt-Telemark kommune

KIRKEORD – HELT ENKELT.

ADVENT

Tekst: Anne-Inger Lunner

Adventstida er her, men hva betyr ordet advent?

Advent er forkortelsen for Adventus Domini, eller Herrens komme. Adventstiden er forventningens tid. Gud skal komme for å bo iblant oss.

Dette er ordet advent helt enkelt forklart. Vil du vite mer, kommer utfyllende fakta her:

«Adventus Domini» var et uttrykk som i Romerriket ble brukt om tida like før en betydningsfull person skulle gjeste en by eller et sted. Da var det mange ting som skulle gjøres i stand. Dette er gjenkjennelig for oss også med alle forberedelsene til høytiden.

Adventtidens farge er fiolett – fargen for bot og selvransakelse. I gammel tid ble disse ukene regnet for fastetid på linje med tida før påske. Dette preget kommer også til uttrykk i tekster og bønner gjennom adventstida. Samtidig har advent alltid vært mer preget av glede og forventning enn fastetiden før påske.

Fiolett er en blanding av rød, jordas farge, og blå, himmelens farge. Advent, og den fiolette fargen, peker altså framover mot det som skal



Foto: Kirken.no

skje: Himmel og jord møtes i Jesu fødsel.

Det er mange perspektiver ved Jesu komme. Jesus kom som vår bror (fortid), han kommer til oss i dag (nåtid), og skal komme igjen dagen da alle ting skal bli nytt (framtid). Adventstiden har alle disse perspektivene i seg.

Første søndag i advent er første søndag i et nytt kirkeår. Når vi i gudstjenesten følger Jesus inn i Jerusalem denne søndagen, så hører vi om noe som skjedde for lenge siden, men samtidig skjer det i gudstjenesten her og nå.

Adventssalmen Mens frost og vintermørke rår (NoS 18) sier det så fint:

I mørke ved vår side står han som steg inn i våre kår. Hvert adventslys skal minne om at Jesus, lysets Herre, kom. (v 2)

På julaften er fargen hvit, da er det fest; vi feirer at Jesus er kommet. Men enn så lenge er vi i forberedelsenes og forventningens tid. Det har også en verdi.

God advent!
(Kilde: kirken.no)



I SKUGGEN AV UKRAINA

Familien på åtte bur i ein skiten kjellar på niande året etter at dei flykta frå Syria til Libanon. Åtte år gamle Mohamad har alle odds mot seg.

Tekst og foto: Kirkens nødhjelp

I det vi går inn i den nedslitne bygarden, byrjar vi å gå opp trappene, men blir fort bedne om å snu for å gå ned. Nedover og nedover. Forbi søppelrom, lagerrom og nærmare og nærmare lukta av kjellar.

Til slutt stoppar vi nedst, der det for det meste er buer, noko tøy som heng til tork og stablar av ting ingen andre treng. Mora trekkjer ein fillete gardin til sida, og viser oss

inn på eit rom med tre madrassar. Her bur dei alle saman. Mor, far og seks søsken. Her enda flukta frå Syria og draumen om eit nytt liv etter krigen.

Støtte til mor og barn

I ni år har familien kome til helsesenteret vi driv saman med partnerane våre, vi tok oss av mora då ho ikkje greidde å betale for seg på butikken. På helsesenteret har barna fått tett oppfølging, i tillegg til både vaksinar og medisinar.

– Livet er hardt, seier mora stille. Ho ønskjer å vere anonym. Slik dei bur er for skamfullt for henne å vise fram.

Helsesenteret har støtta mora gjennom fødslane, men også sytt for at dei har fått pengar til mat, klede, bleier og hygieneartiklar.

– Vi hadde ikkje greidd oss utan, seier ho. Familien på åtte er berre ein av mange familiar som slit i Libanon no. Prisane på mat har mangedobla seg, det offentlege tenestetilbodet har kollapsa, folk har mista sparepengane sine og fattigdomen aukar fort. Kjønnbasert vald har auka med 300 prosent, og vassmangelen er enorm. Landet er også hardt råka av Ukrainakrigen. I Libanon er det no ei femdobling av bensinprisane, firedobling av prisen på matolje og firedobling av prisane på brød og sukker sidan Ukrainakrigen braut ut. I over 20 har Kirkens Nødhjelp drive helsesenter her, og Fady Iskandar, som er prest og samarbeidspartnar, seier at situasjonen for menneska her har forverra seg berre dei siste åra.

– Vi har ikkje sett byrjinga ein gong, problema har berre blitt større og større. Valden aukar, fattigdomen aukar og mange slit, seier han.

Kyrkja ligg rett over gata for helsestasjonen, og er syrisk ortodoks. St. Jacob er kjend for å ta imot minoritetar frå Syria, Irak og fattige frå Libanon.

– Vi vil diverre berre sjå fleire problem i framtida.

Aldri før har det vore viktigare at kyrkja og helsesenteret står saman. Kyrkja ser



kven som har det ekstra tøft, og viser dei til helsesenteret, slik at dei får hjelpt der nøda er størst.

Vi skal snart feire jul og minnest den natta spedbarnet, Jesus, vart fødd inn i ei verd med konflikt, fattigdom og nød. Men sjølv om verda rundt var kaotisk, så var han trygt omringa av sine nærmaste. Mohamad er eit av dei barna som er omringa av sine nærmaste, sjølv om han vart fødd inn i den same verda som Jesus. Ei verd med konflikt, fattigdom og nød.

Oppdraget vårt er å hjelpe barn som Mohamad og liknande familiar. Saman med deg kan vi gje endå fleire barn og deira mødre, tilgang til hjelp under fødsel, vaksinar, pengar til mat, klede, bleier og hygieneartiklar.

SLIK GJEV DU ÅRETS VIKTIGASTE JULEGÅVE

Vipps eit valfritt beløp til 2426.
– Send GAVE på sms til 2426
og gje 300 kroner.
Gåvekonto: 1594.22.87248



Foto: melk.no

SYV SLAG TIL JUL I ÅR?

Det er nok ikke så vanlig å ha syv slag kaker til jul lenger, men kakeslagene har likevel en viktig plass i vår kultur- og mattradisjon. Fra Store norske leksikon kan vi lese:

«Det er ulike tradisjoner knyttet til hvilke kaker som skal inngå i de sju kakesortene som mange gjerne vil sette på bordet til jul. En tommelfingerregel som tidligere ble benyttet, var at det skulle være en noenlunde lik fordeling av jernstekte, smultkokte og ovnsbakte kaker. Etter denne regelen må det nødvendigvis være

minst to kaker basert på hver stekemetode.

En undersøkelse viser at følgende kakeslag er sentrale i folks oppfatning av de sju slagene: smultringer, fattigmann, sandkaker, sirupssnipper, berlinerkranser, goro og krumkaker.

Skal vi bruke regelen om lik fordeling basert på stekemetode, så ser vi at den er oppfylt med to jernstekte (goro og krumkaker), to smultkokte (smultringer og fattigmann) og tre ovnsbakte (sandkaker, sirupssnipper og berlinerkranser).»



ETIKK-KVELD

Sauherad Diakoniforening arrangert sin årlige etikk-kveld på Nes menighetshus onsdag 8. november. Gjest var **Dag-Eilev Fagermo**. Han hadde temaet Når stoltheten utfordres, - hvilke verdier er da viktige. Dag-Eilev understreket at for ham er familien det aller viktigste. I sitt arbeid har han hatt fire verdier som har vært styrende.

1. Still krav til deg selv, før du stiller krav til andre.
2. Vær positiv, bruk gjerne humor.
3. Vær offensiv, tørr å utfordre deg selv.
4. Sett resultatmål der du evaluerer deg selv i arbeidet for å nå målene.

Mange hadde spørsmål og kommentarer, det ble en humor-fylt dialog mellom foredragsholder og forsamlingen.

Kirkeverge **Angelika Faber Karsrud** deltok med nydelig musikk.



HAUSTTAKKEFEST



Foto: Signe Vreim Ostveit



Foto: Signe Vreim Ostveit

Sundag 1. oktober var det hausttakkefest i Sauherad kirke. SoulChildren sang, og det var utdeling av 4-årsbok.

Bygdekvinnelaget hadde pynta så fint med det som veks og gror og blir mogent nå på hausten. Det var vakre blomster, bær, frukt og grønnsaker.

TUSEN TAKK til Bygdekvinnelaget for at de pyntar kyrkja så vakkert kvar haust.



MIN JOBB:

ANNETTE KOMMER NÅR VI TRENGER HJELPA MEST

Tekst og foto: Tora Skjærkølt Aarnes

Annette Bråthen tar imot Helsings medarbeider hjemme i Bygdevegen i Sauherad. Hun har noen dager fri fra jobben som ambulansarbeider og har satt av tid til å fortelle Helsings lesere hva jobben som ambulansarbeider innebærer.

Annette er engasjert, og forteller gjerne om hvordan hennes karriere startet, og hva som forventes av en som er ansatt i Ambulanse-tjenesten under Sykehuset Telemark. Når Annette er på jobb, har hun oppmøteplass og vaktkontor i Bø. Ambulanseteamet tilknyttet Midt-Telemark teller sju fagpersoner og to lærlinger. De er alltid to i bilen når de er på oppdrag. I Midt-Telemark er det stasjonert én bil i Bø. Oppstår en situasjon der det er behov for flere utrykningsbiler, koordineres dette gjennom AMK-sentralen (Akuttmedisinsk kommunikasjons-sentral) i Tønsberg. Da blir ambulanspersonellet i nabokommunene utkalt.

Annette er utdannet hjelpepleier og ambulansarbeider. Hun fikk interessen for å kjøre ambulanse da hun i en periode jobbet i Oslo. Da klarte hun å kombinere jobb og utdanning til ambulansarbeider ved at hun tok kveldsundervisning ved en privat skole. I vårt fylke er det bl.a. Skogmo videregående skole som i dag tilbyr utdanning i faget. Det er et tre-årig løp, hvor første året er mest teori og foregår på skolen, men de to neste årene er basert på lærlingplass. Det er derfor viktig at Ambulansestasjonen kan tilby lærlingplasser. For tida er interessen for faget stort, og nåløyet for å få utdanningsplass er trangt, forteller Annette.

Å kjøre ambulanse innebærer ikke å kjøre fort, som det er lett å tro, men å kjøre sikkert. Pasienten og den andre medarbeideren i bilen skal oppleve transporten som trygg. Når blålyset er skrudd på, forventes det at vi andre bilister tar hensyn. Sirenen settes først på når sjåføren av ambulansen tror at øvrig bilister ikke er oppmerksom på ambulansen. De fleste bilister er flinke til å ta hensyn til utrykningskjøretøy, men noen av oss kan bli bedre. Når vi observerer blålys, skal vi begynne å blinke inn til siden, slik at sjåføren i utrykningskjøretøyet forstår at vi har sett bilen, så skal vi vike unna så snart som mulig.

For ambulansarbeideren er ingen dager like. Selv om det ikke er utrykning hver dag, er bilen hver dag på veien i et oppdrag. Såkalt «hjem-kjøring» d.v.s fra sykehus til hjem eller annen behandlingsplass utgjør også mye av transporttjenesten.

Vi spør Annette hva som er drivkraften i jobben hennes. Svaret kommer raskt! Det er ønsket om å gi omsorg. Den som vil få behov for Annette, vil kjenne seg både trygg og omgitt av omsorg. Hun utstråler trygghet og omtanke.

Når Annette ikke er på jobb, er hun hjemme med sine to små gutter og mann, samt sine to jakthunder. Annette tar gjerne med seg hundene og finner veien til skogs når hun kan. Slik lader ambulansarbeideren opp til nye krevende og meningsfylte oppdrag.

Da nettene ble lange tidlig i november i fjor, fikk soknepresten i bygda ubudne gjester. De romsterte så i veggene om natta at det ikke var fred å få. Heldigvis fikk hun bukt med problemene etter hvert. Men daværende kirkeverge, Alf Rose Sørugaarden, fikk fart på dikterevnene sine, og skrev en fiktiv korrespondanse mellom bygdemuslaget og kyrkja i Sauherad og Nes.

Alle foto: Pixabay

EI BYGDEMUSOGE



Kirken, den norske Avdelingene i Midt-Telemark

Vi i Saude og Nes bygdemuslag, tilsluttet Norges Husmusforbund, ønsker med dette å rette en henvendelse til den stedlige kirken. Beslutningen om dette skjedde på vårt ekstraordinære årsmøte 20. november. Vedtaket ble truffet mot tre stemmer, som mente det var uheldig å bryr kirkens tjenere med vårt anliggende rett opp under julehøytiden.

Det ekstraordinære årsmøtet vil på det sterkeste beklage de stadige angrep deres sokneprest Lunner har vært utsatt for i sitt hjem opp igjennom høsten.

Dette er nå satt en stopper for. Angrepene ble utført av en liten gruppering av bygdemusfamilier, som ble radikalisert under normaliseringen av forholdene mellom Sauherad og Nes- delen av davæ-

rende kommune på 80-tallet, og som senere ikke har funnet roen. Nevnte musefamilier er nå plassert i Øvre Bø med håp om at det vil ha positiv innvirkning på dem.

Bygdemuslaget vil ønske kirkens tjenere en velsignet julehøytid og vil sette pris på om det enten i prekener eller kunngjøringer blir opplyst om at julefredningen i viltloven også omfatter musefeller.

Vi kan love at vår kirkemusavdeling skal oppføre seg fint i julen, og oppfordrer samtidig til så levende og interessante prekener at kirkegjengerne ikke oppdager vår tilstedeværelse.

Med vennlig hilsen Saude og Nes bygdemuslag
Cornelius Musgaarden, leder med alle rettigheter

Kirken, den norske Avdelingene i Midt-Telemark

Vi i Saude og Nes bygdemuslag, tilsluttet Norges Husmusforbund, viser til vårt brev rett i forkant av adventstiden, og synes det er riktig, om enn beklagelig, å måtte melde til kirkens tjenere, at den tidligere omtalte saken har fått en dramatisk omdreining. De radikalisererte musefamiliene som ble plassert i øvre Bø slo seg raskt til ro med denne løsningen. Det gjorde imidlertid ikke de øvrige familiene på stedet. Det ble høylydte protester fra mus og mennesker som slett ikke ville ha noe av at problematiske elementer fra Sauherad-delen av Midt-Telemark kommune ble plassert i Bø, og til alt overmål på Vreimsida, der visstnok en tilstand av komplett ro og harmoni råder.

Saka gjekk så langt at Miljøpartiet Dei Grøne la til eit ekstra moment i ein interpellasjon til ordføraren om kommunal støtte til eit prosjekt på Universitet i Sør-Aust Noreg for å konvertere kattar frå å vere kjøtetatar til å bli veganerar. I strid med kommunal skikk og bruk slengte dei på eit avsnitt om den tilspissa situasjonen på Vreimsida, og oppmoda ordføraren til å gripe inn.

Ordføraren var heller lunken til katteprosjektet, men synte forståing for at situasjonen knytt til radikalisererte mus var ei hastesak, og sette umiddelbart varaordførar og altmogelegmann Borgar Kaasa på saka. Han kjende til ein lokasjon i Vinje som var eigna til forflytning av dei radikalisererte musene, og påtok seg å køyre dei dit mot at det blei utbetalt dobbel køyregodtgjersle som kompensasjon for risikoen med å frakte mus i sin oppgraderte bil.

Transporten fann stad og framsto som vellukka, heilt til det blei kjend at varaordføraren hadde slept av musefamiliene i eit

Akkerhaugen rett oppunder jul i 2022

område der det pågjekk eit prosjekt for å auke fjellrevbestanden. Varaordføraren meinte han slo «to flugur i eit smekk», støtta eit godt prosjekt, og vart samtidig kvitt opprørske mus. Dette førte til protestar i bygdemuslaget, som ikkje hadde sett for seg ei så dramatisk straff for dei radikalisererte familiene. Styret fekk imidlertid roa ned situasjonen og fekk gjennomslag for at dette skulle vere eit ikkje-tema i musekrinsar. Det er heller ingen risiko for at varaordføraren snakkar om saka, då tiltaket han gjennomførte var i nært samarbeid med Verdas Naturfond, og det siste han ynskjer er at det blir kjend i Senterpartiet at han har tette band til vernerørsla.

Vi synes det var rett at kyrkja vart informert om denne utviklinga av saka, og set vår lit til at kyrkja overheld teieplikta. Det gjeld også for dei i ikkje vigsla stillingar.

Med venleg helsing Saude og Nesbygdemuslag
Cornelius Musgaarden

PS: De stussa kanskje over at ein tredel av brevet er på bokemål og resten på nynorsk. Dette skuldast eit krav for lokalavdelinga av musemålslaget, som vi ser oss nøydd til å etterkoma. Vi i ønsker ikkje ein situasjon med opprørske og sinte malmus i lokalsamfunnet vårt. Det går kaldt nedover pelsen berre ved tanken.

PS 2: Vi vil nytte høvet til å ynskje alle ei retteleg god jul.





Kirken den norske Avdelingene i Midt-Telemark

Vi i Saude og Nes bygdemuslag, tilsluttet Norges Husmusforbund, viser til vår korrespondanse før jul i 2022. Vi har satt pris på en konstruktiv dialog med kirken, og vil gjerne komme med en oppdatering på situasjonen.

Det oppsto en amper og sorgtung stemning i musekretser, da ryktet spredte seg om at varaordføreren hadde transportert de radikalisererte musefamilieene til et fjellrevhabitat i Vinje, og mange gikk ut fra at dette var ensbetydende med dødsstraff.

Gleden ble desto større da vi litt utpå nyåret fikk to gode nyheter:

Før det første hadde fire av musene lurt seg inn igjen i varaordføreren staselige kjøretøy, gjemt seg i en brodert teppe han hadde liggende i baksetet, og blitt med ham hjem. Herr Borgar er en mann med sans for høytid og symbolikk, så siden det nærmet seg slutten på adventstiden, bar han til alt hell ovennevnte fiolette bakseteteppe, inn i husets vaskeskjeller, for å erstatte det med et brodert juleteppe på rød bakgrunn.

Derfra hadde de fire musene fri adgang til husets kjeller, herunder hyllene med julebakst. Der levde de høytiden igjennom, helt til



varaordføreren fattet mistanke, da han gjentatt ganger av familiemedlemmer ble anklaget for å ha forsynt seg av julebaksten mellom måltidene og attpåtil etterlatt tannmerket på noen av småkakene som ble båret inn på familiens kaffibord.

Musene skjønte da hva som var i vente, og fikk sneket seg opp i en veske tilhørende en distingvert julebesøkende fra Langkåshaugen som dagen etter skulle på julefest på Evju Bygdetun.

Fem andre av de deporterte musene i Vinje, hadde en stabasjos juletid i dypnøen, men tredje juledag merket de en odør av stekt flekk og kom over en skiturist fra Hørte som hadde fyrt opp bål ikke langt unna. Utmattet av sult, anstrengelser og redsler, fulgte de lukta og lyktes med krabbe inn i hørtingen ryggsekk. Alle steder er bedre enn et fjellrevhabitat i Vinje tenkte de, og satt musestille da hørtingen tok på seg sekken og bega seg hjemover.

Vel hjemme på Hørte, ble de værende noen dager i ryggsekken og levde godt på en gjenglemte kvikkklunsj og et eple. Etter alle de traumatiske opplevelsene, valgte tre av dem å bli værende hos skituristen, mens to besluttet seg for å bli kirkemus i Sauherad kirke og leve et enkelt liv i kontemplasjon, som det visst heter. De lyktes med å ta seg til kirken som blindpassasjerer i en ny håndveske på julebesøk.

Noen ro fant de imidlertid ikke. I Sauherad er det nemlig en kirketjener som ser det som sin livsoppgave å dokumentere enhver kvardratmeter av kirken og tilhørende områder med bilder som legges ut på sosiale medier. Dette er ikke kompatibelt med kirkemuskontemplasjon, så etter to dager, fikk de nok av å gjemme seg, og hoppet opp i første tilgjengelige veske, som viste seg å tilhøre museumsbestyrer og sangfugl Jorid Vale. Slik havnet også denne delen av musefamilien på Evju bygdetun, hvor de lever i harmoni og har nok av steder å gjemme seg.

Alt det opprørske er borte og de er nå blitt eksemplariske bygdemus, som muligens kan aspirere til styreplass i bygdemuslagets styre med tiden.

At tre av de mest radikalisererte musene faktisk ble tatt av fjellrev, kan være en medvirkende årsak, men det snakkes det ikke om i musekretser.

Vi vil med dette ønske kirkens tjenere en velsignet sommer og igjen takk for konstruktiv dialog.

*Med vennlig hilsen Saude og Nes bygdemuslag
Cornelius Musgarden, snart leder emeritus*

KONFIRMANTJUBILANTER 2023



60-års konfirmanter i Sauherad kirke – Konfirmert 5. mai 1963

Fra venstre: Margit Ryen Steen (Bø), Magne Tveit (Notodden) og Gunvor Nystad Fremgård (Bø).

60-ÅRS JUBILANTER I SAUHERAD OG NES



60-års konfirmanter i Nes kyrkje – Konfirmert 6. mai 1973

Foran fra venstre: Berit Haugerud Verpe (Hørte), Sigrun Berit Linde Lindheim (Kolbotn), Margreth Tresland (Notodden), Anlaug Jorun Flaathen Bergan (Gvarv) og Liv Ingeborg Teksten Schia (Akkerhaugen).

Bak: Harry Bjørnfeld (Notodden), Arvid Langkås (Hørte), Torleif Lie (Gvarv), Torleif Tjønemark (Gvarv) og Ingeborg Dalen (Gvarv).

KONFIRMANTJUBILANTER 2023



50-års konfirmanter i Sauherad kirke – Konfirmert 19. april 1973

Foran fra venstre: Aud Marit Myrene Skjeslien (Akkerhagen), Birgit Brenne (Akkerhaugen), Berit Røstad Lia (Skien), Anne Marie Hagen Etholm (Hjuksebø), Reidun Solberg (Akkerhaugen) og Torunn Klevar (Ål).

Bak: Halgeir Kaasa (Hjuksebø), Kjell Kolbu (Hjuksebø), Anne Kisfoss Anderson (Nordagutu), Astrid Elisabeth Klungseth Brevik (Vrådal), Jostein Moen (Drammen), Halvor Jønsi (Bærum), Thorleif Høgstad (Akkerhaugen), Geir Magne Haugland (Krogstadelva) og Halvor Sisjord (Akkerhaugen).

50-ÅRS JUBILANTER I SAUHERAD OG NES



50-års konfirmanter i Nes kyrkje – Konfirmert 9. juni 1963

Foran fra venstre: Ingeborg Olaug Grane Kringlegarden (Tønsberg), Anne Toril Pedersen Dalen (Dalen), Margit Aarnes Krog (Roros) og Line Sæland Darrud (Lier).

Bak: Bjørn Aaland (Horte), Ole Bjørn Darrud (Lier), Are Sæland (Bø) og Arvid Juve (Gvarv). Ranveig Kristine Storåsen (Nesøya) var også med på jubileumsfeiringa.

KONFIRMANTAR I SAUHERAD OG NES 2023



Bak frå venstre: Morten Ansgar Eriksen Kisfoss, Vetle Staver Slette-meås, Theodor Grimsrud Schei, Olav Storkaas, Aanund Lauvrak Fles, Jokubas Sirvidas, Joakim Langkås, Anders Nordlien, Halfdan Elias Lund, Ådne Vestgården

Midterste rekke frå venstre: Neri Jakobsen Gellein, Marius Flåtin Næs, Knut Vågen Bunkholt, Carlos Antonio Midtsjø, Mats Haugerud, Adrian Betwat Nygren-Amin, Tobias Ågedal Lien, Kristian Aune Darrud, Madelen Privet, Anne Hegna Aasen

Framme frå venstre: Marie Moe, Maja Anna Helene Faber Karsrud, Lisa Madelen Sannes, Ine Marie Roe Øya, Ingeborg Haukvik, Prest Anne-Inger Lunner, Camilla Fegri Olsen, Elena Bergskås-Aasland, Marte Øyberg Moen, Kristiane Eline Omholt McGowan, Linnea Michelle Haugan Jørgensen, Martine Røise Sauar
Tone Langkaas Anundkås var ikkje tilstades da bildet blei tatt.

Torsdag 7. september var det konfirmantfest på menighetshuset. Daværende soknerådsleder, Tora Skjerkholt Aarnes, holdt tale til konfirmantene med tilbakeblikk til sin egen konfirmasjon.

KJÆRE KONFIRMANTER!

Snart våkner dere til en av livets viktigste dager. I alle fall en dag de fleste husker tilbake til, og heldigvis en dag de fleste husker med glede.

Jeg regner med dere har vært litt involvert i planleggingen og har sikkert hatt litt meninger om noe, kanskje sangene, kanskje talene, kanskje maten, hva vet jeg. Jeg mener å huske at jeg kun var opptatt av en ting. Det var hvordan jeg skulle kle meg.

Den gang, for lenge siden, jeg er vel på alder med besteforeldrene deres, var det ikke vanlig å ha bunad i min hjemkommune. Vi hadde kjoler, en kjole til overhøringdagen, altså den dagen dere har hatt i dag, og en kjole til selve konfirmasjonsdagen.

Nå dere ser mine kjoler, forstår dere at det er lenge siden jeg var konfirmant! Men jeg husker fortsatt dagen godt, og heldigvis med glede. Det var mange gjester. Men penge-gaver var ikke vanlig. Jeg fikk ting, noen praktiske og noen mindre smarte. Det er tre av gavene som jeg fortsatt har. Det er en ryggsekk, en paraply og en skinnbibel med navnet mitt i gull. Bibelen var fra farmor! Sekken er kanskje den mest slitne. Den har



vært med på turer i inn og utland, på fjell og strand, vinter og sommer. Den har gitt meg mange gleder. Den har gitt meg så mange gode minner at jeg ikke kan kaste den. Og fortsatt er den jo også brukelig.

Så var det paraplyen. Den er også godt brukt. Den har også vært med på mange turer, men ikke fjellturer eller skiturer. Den har nok heller vært på byturer. Den er ikke lengre så fin, men den er full av minner, og jeg må derfor fortsatt ta vare på den. Dessuten kan den fortsatt brukes. Så den siste tingen. Siden jeg er soknerådsleder, tenker dere vel at det er den mest brukte gaven. Den er godt brukt, men den er blitt avløst av en nyere utgave. Nå ligger

den i bokhylla mi og forteller meg om en farmor som ville vise meg hvor jeg skulle finne inspirasjon for livet.

Dere har gått til konfirmantundervisning nå nesten ett år. Da har dere lest blant annet bibelfortellinger.

Jeg kan dessverre ikke si at jeg leser bibelen hver dag, det er heller ikke et krav til en soknerådsleder, men jeg leser likevel ofte i bibelen og da kanskje hele bøker i slengen. Dere vet jo at Bibelen er satt sammen av 66 bøker. Ikke alle disse er like lett forståelig, men noen er faktisk spennende historier. Jeg vil utfordre dere til å bla og lese litt her og der og teste ut hva dere synes er spennende. Husk at historiene er veldig gamle, mer enn 2000 år. Derfor er også den virkeligheten vi

møter der nokså annerledes enn vår hverdag, men samtidig vil du oppdage at veldig mye som står i Bibelen også gjelder i dag. Så er det slik at Bibelen også fins på nett, så for deg som foretrekker nettbrettet er det lett å få opp noen sider fra Bibelen når det passer deg.

Kjære konfirmanter! Sauherad og Nes menighet er så takknemlig og stolt over den flotte ungdomsgjengen dere er, og vi ønsker dere alt godt for konfirmantfesten. Jeg håper at dagen vil gi dere mange gode minner som kan hentes fram seinere i livet, og jeg ønsker alt godt for den livsreise dere har foran dere. Gratulerer som konfirmant!

Hilsen soknerådsleder Tora Skjerkholt Aarnes



KONSERT MED SOUL KIDS OG SOUL CHILDREN

Velkommen til stemningsfull julekonsert med Midt-Telemark Soul Kids og Soul Children onsdag 13. desember kl 18:00 på Nes menighetshus. Glade korsangere og band er klar for å gi årets julestemning til store og små!

KONFIRMANTTIDENS AVSLUTNING

Menigheten har gode tradisjoner for konfirmanttidens avslutning, og her følger bilder fra konfirmantfesten og konfirmasjonene.

Foto: Anne-Inger Lunner



Forbønn. Bildet er tatt av en gjest, fotograf Samanta Jocienė, ProAkute Photography.



Andrea-Sofie Gjestad Wöllberg representerte «Ønsket og elsket» i gudstjenestene.



Andre pulje konfirmanter i Nes kirke søndag 24. september.



Stort og flott kakebord.



Konfirmanter i Sauherad kirke lørdag 16. september. Sigrild Hauvik var klokker.



Fest for konfirmanter og foresatte på Nes menighetshus etter samtalegudstjenesten.



JUL PÅ EVJU

Søndag 3. desember kl. 12 – 17


EVJU BYGDETUN
SAUHERAD

Forjulestemning for flere generasjoner; juletresang med Gardsnissen, Ungdans i NND og Klunkelaget, spikering i Snekkerbua.

Julemarked med lokalmat i Fjoset, boksalg Kultursoga for Sauherad og Sauheradkalenderen, åpen utstilling om Evjufamilien, knivsamlings og restaurerte hardingfeler der broderidamene viser arbeidet sitt, salg av småkaker og julekransar i Eldhuset ved Sauherad Bygdekvinneag. Oppstuguskjenk med kulturprogram; Lokale historiske detektorfunn ved Torbjørn Blichfeldt Dyrlund, munnharpe ved Simen Roheim Iversen, servering av kortreist tytebærsaft og Nilsesnippar ved Jorid Vale

Matsalg; Spa; kjøtsuppe/vegetar, rjomegraut, risgraut, nybaka sveler, kaker og kaffi.

Kl. 17.00 Julekonsert i Nye Sjodar; «Rom i herberget»

Gjertruds sigøynerorkester med Solfrid Molland. Bill. 300,- gullbring.no eller ved inngang Vipps.

Onsdag 13. desember kl. 18 Nye Sjodar; Julesang på Luciadagen

med Anne Teie, Ingunn Flatland, Erling Eriksen og Torgeir Hefre, konsert og allsang. Inngang kr. 150,- med julekaker og kaffe.

«JEG ER LITT BEDRE ENN DEG!»

Vi mennesker har jammen mange laster. Vi roter det til i livene våre. Grådighet, fråtsing, misunnelse og vrede, for å nevne noen, er vi godt kjent med. Men vet du hvilken last den kirkelige tradisjonen har utpekt som den verste? Nei, det har ikke med sex å gjøre!

Tekst: Tom Arne Møllerbråten

Jeg er fullstendig klar over at dette temaet ikke er så veldig oppbyggende, men kanskje det er viktig? Ja, det er faktisk noe vi så godt som aldri snakker om, verken i kirken, på arbeidsplassen eller blant familie og venner. Likevel er det kanskje elefanten i rommet mange ganger. Jeg snakker om lasten hovmod eller stolthet.

Jeg erfarer at mange av elevene våre på Sagavoll rett og slett ikke vet hva hovmod betyr. Ordtaket «Hovmod står for fall» er det heller ikke veldig mange som kjenner til. Og hvis vi bytter ordet med «stolthet», blir det bare forvirrende. Hvem kan vel forstå at det skulle være noe galt i å være stolt? Stolthet trenger ikke å være feil. Hvis du blir glad og stolt over å ha fått til noe, kanskje også over å ha fått ros fra andre for det, er det selvfølgelig ikke noe galt i det. Å være stolt av sin ektefelle, sine barn eller sine venner er heller ikke noe å skamme seg for. Det kan være en måte å si at du er glad i dem på.

Så hva er det for slags stolthet som er problematisk, som også kalles hovmod? Det er den konkurrerende stoltheten som hever meg (eller mine) over andre. Det latinske ordet vi har oversatt til «hovmod» betyr rett og slett «en som overstråler alt og alle».

Nå er det kanskje noen som allerede har begynt å tenke at dette ligner da veldig på Janteloven, og Janteloven bør vi kvitte oss med så fort som mulig. Sant nok. Janteloven av Aksel Sandemose har ti bud. Mye kan sies om den. Men la oss stoppe opp ved to av budene. Det første budet om at «du ikke må tro at du er noe», har ingen støtte i kirken, så det stryker vi. Det fjerde budet derimot, om at du ikke må tro at «du er bedre enn oss», nærmer seg en slags sannhet.

«Jeg er i hvert fall et bedre menneske enn han.» Jeg tipper at du ikke har sagt dette veldig ofte, men har du tenkt det? En gryende skamfølelse gjør det kanskje vanskelig for oss å erkjenne selv det? La oss ta noen eksempler til. «Jeg er klokere enn henne.» «Jeg har bedre smak og stil enn han.» «Jeg gir mer til de fattige enn henne!» «Jeg legger i hvert fall ned flere timer på dugnad enn del!» Eller denne: «Jeg er i hvert fall en bedre kristen enn han!»

Jo mer stolthet vi har, jo mer misliker vi stolthet hos andre, skriver C.S. Lewis, som vedkjente seg at nettopp stolthet var hans store svakhet i livet. Dette avslører oss: «Hvor sterkt misliker jeg det når andre avfeier meg, nekter å legge merke til meg, avbryter meg, er overlegne eller viser sin egen fortreffelighet?» Og han



Foto: Pixabay

fortsetter: «Det er fordi jeg ville være festens midtpunkt at jeg er så irritert over at en annen ble det. ... Stolthet kjenner ingen glede over å ha noe, bare av å ha mer enn naboen».

Det er jo interessant at også de gamle grekerne snakket om usunn stolthet eller hovmod, og da gjennom nymfen Hybris. Vi blir rammet av Hybris når vi ikke erkjenner vår egen begrensning, sårbarhet og dødelighet. Jeg synes dette høres veldig riktig ut.

Det er en kirkelig tradisjon fra Augustin på 3-400-tallet for å peke på at hovmod er selve hovedårsaken til syndefallet. «For begynnelsen til all synd er hovmod. Og hva er hovmod om ikke attrå etter en falsk storhet?» Mennesket ville selv være Gud. Det går alltid galt når mennesker hever seg selv til noe det ikke er. Gjør det ikke? Når ingen står over meg, er jeg den ypperste. Verden, se meg!

Hvis hovmod er problemet, hva er da løsningen? Det kan hende løsningen ligger i å erkjenne sin begrensning. Kanskje jeg trenger et nytt syn både på meg selv og på andre? Det motsatte av hovmod er

ydmykhet. Ydmykhet blir i kirken holdt opp som en av de store dyder. Ydmykhet klinger kanskje negativt i dag: Vær en dørmatte for andre? Du skal ikke tro du er noe! Men dette er jo ikke ydmykhet. Den ydmyke kjenner sin begrensning, men også sin verdi, som skapt og elsket av Gud. Den ydmyke står oppreist, men hever seg ikke over andre. Jeg tror vi burde ha mer fokus på dydene. Tenk deg en verden der ydmykhet er det man strekker seg etter! Tenk deg en kirke der ydmykhet var det første man tenkte på når man tenkte på kristne!

Du merker det godt når du møter et ydmykt menneske. Du vil merke at det ikke er et menneske som ønsker å konkurrere med deg. Det har ikke behov for slikt. Det er trygghet i en slik person.

La meg gi C.S. Lewis siste ord her: «Hvis noen ønsker å bli ydmyke, kan jeg si hva som er første steg. Første steg er å innse at man er stolt. Og det er et stort steg. Før det kan i hvert fall ingenting skje. Hvis du ikke tror du er innbilsk og stolt, betyr det faktisk at du er ganske innbilsk og stolt». Jeg har en vei å gå, men jeg vil. Nyttårsforsett?



KYRKJEVALET I SEPTEMBER

Kvart fjerde år er det lokalval her i landet, og i september gjekk folk igjen til valurnene for å seie si meining om kven dei meiner bør styre kommune, fylkeskommune – og Den norske kyrkja. Det var altså val på nytt sokneråd samtidig med kommunevalet. Men å seie at folk gjekk «mann av huse» er vel å overdrive, for valdeltakinga var skuffande låg både for kommune- og kyrkjevalet. Berre litt over annankvar innbyggjar her i kommunen bruke stemmeretten sin, og blant kyrkjemedlemmane var valdeltakinga berre 11 %.

Me får håpa at den lokale kyrkja er viktig for fleire enn dei som stemte på oss. Det nyvalde soknerådet håpar i alle fall det – for eit nytt sokneråd har det blitt, og me tok fatt på vår fireårsperiode 1. november. Og me, det er ein gjeng med «yngre», engasjerte

og entusiastiske folkevalde. Eg tillet meg å kalle oss unge når snittalderen er sånn midt i 40-åra. Det betyr at dei fleste av oss er midt i livet - og det er der me også ynskjer at kyrkja skal vere. Midt i liva me lever.

Det er litt for tidleg å kome med nokon programerklæring frå soknerådet nå, men me planlegg å bruke litt tid nå før jul til å legge ein plan for kva me vil legge vekt på. Men det som ligg fast er at soknerådet skal ha sin oppmerksomhet retta mot alt som kan gjerast for å vekke og nære det kristelege liv i soknet (jfr Kyrkjeordninga §12). Og så er det fine mottoet vårt ei god rettesnor for kyrkja i fruktbygda vår: Den skal ha djupe røter og utstrakte greiner.

Trond Haugen, soknerådsleiar

NYTT SOKNERÅD

Nå er nytt sokneråd på plass etter valet i september. Trond Magnus Haugen er valt til soknerådsleiar.

Sokneråd:

1. Helene Haukvik
2. Martin Ytreland
3. Åge Bjørnerud
4. Tone Haukvik Grave
5. Torunn Hesthag
6. Trond Magnus Haugen
7. Gunleiv Sæland
8. Janne Margrethe Severinsen

Varamedlemmer:

9. Hanna Nyborg Storm
10. Ragnvald Børve Ask
11. Jens Hellek Findal
12. Renate Maria Øien

ROMJULSTONER

*Torsdag 28. desember
kl 19:00 - Bø kyrkje*

For fjerde år på rad kommer romjulkonserten "Romjulstoner" til Bø kyrkje. Romjulstoner er en konsert for både store og små, og repertoaret består av ulike sanger som fanger essensen av romjula. Dere får blant annet høre både kjente og ukjente julesanger, sanger som slett ikke er julesanger men som har et passende tema, og originalsanger skrevet av Johanne Møllerbråten. I år er vi også så heldige å få med oss Midt Telemark Soul Children. Romjulstoner har blitt en tradisjon som er kommet for å bli, og dette vil dere ikke gå glipp av. Kom for en nydelig kveld i Bø kyrkje hvor vi kan senke skuldrene sammen og lytte til romjulstonene.



Bandet består av:
Johanne Møllerbråten - vokal og gitar
Sindre Bakkaker - slagverk
Morten Langemyr - gitar
Matias Christoffersen - piano
Øystein Skjelstad Østensen - bass
+ Midt Telemark Soul Children

Dørene åpnes 18:30.
Billetter på Hoopla.no eller i døra.



Demenskooret

Midt-Telemark

INVITERAR HEILE BYGDA TIL SANGFEST I GULLBRING SØNDAG 21. JANUAR KL 14.00

Demenskooret Midt – Telemark med 20 sangere og 20 medsangere, har hatt 23 samlinger med sang og dans, mat og prat dette året, til glede for oss sjølve og mange vi kjenner. Vi samlast kvar torsdag på Nye Sjødar - Evju Bygdetun kl.11.30 – 13.00, og har blitt husvarme på ein godt egna kulturarena midt i bygda vår. Vi vil gjerne dele sang-gleden med alle, og håper derfor å kunne fylle storsalen i Gullbring Kulturhus på nyåret!

Salen skal også få synge med på mange av sangane til stort orkester av frivillige gode musikarar; Bruno Hageman, Martin

Ytreland, Svein Erik Fiskodde, Tom Arne Møllerbråten, Angelika Faber Karsrud og Trond Villa. Inviterte solistar; Ingelin Ytreland og Siri Blichfeldt Dyrland. Dirigent; Jorid Vale.

Vi har lært oss eit imponerende utvalg av gode sangar med meningsfulle tekstar som gir næring til livet!

Prøv deg på desse «bit for bit» strofene, da får du sikkert lyst til å bli med oss på nyårets Sangfest for heile bygda vår!



Lyset og skuggen er sysken på jorda. Sommarn er stutt, og vintern er lang. Danse mi vise, gråte min sang.

Mangt skal vi møte og mangt skal vi mestre, dagen i morgen skal bli vår beste dag!

Oppå Lauvåsen veks det minner, gode minner, gøelne minner...

Og møter eg kulde og snjo på min veg, Gud gjev meg i sol-tru å kveda med deg

Det hender ofte at livet gir, små slag av motgang som kanskje svir...

Och vem har sagt att just du kom till världen för att få solsken och lycka på färden?

Du veit det e været som holdt da førnarr, men du kjenn ingen ansikta i januar

Øg du lengta mot lyset fra mørket om morran og fra frosten som frys fast i såran.

Vi er jo en lystig flokke, av mot og sanger har vi nok.

Those were the days my friend

Remember how we laughed away the hours think of all the great things we would do?

Just can't wait to get on the road again, the life I love is makin' music with my friends and I can't wait to get on the road again

Take my hand, take my whole life too, for I can't help falling in love with you

Varme tankar og hender som trøystar er som sol over frosen jord.

Velsigna de evige ordan om håp og ei utstrakt hand

Ikke enno, Blåmann min, må du døy frå guten din.

Og saligheta var et bassmorfang

Jag drömde det var fred på jord och alla krig var slut

Synger om fred på vår jord, verden var aldri belt forlatt, en stjerne skinner i natt

Fred over jorden, menneske fryd deg, oss er en evig Frelser født!

BILDEGLIMT

Foto: Signe Vreim Østveit.



4-årsklubben har hatt 4 samlinger i september, der dei bl.a laga sau og hørte om Jesus som den gode hyrde. Dei laga og prøvekjørte også seilbåt og hørte om Jesus som stiller stormen.

Det er full aktivitet både ute og inne på Menighetshuset etter skoletid på tirsdagar.

BILDEGLIMT EPLEFEST

Det var mykje folk og varierte aktiviteter på eplefesten i slutten av september.

Foto: Anne-Inger Lunner og Signe Vreim Østveit.





FORMIDDAGSTREFF NES MENIGHETSHUS

Velkommen til Formiddagstreff på Nes menighetsbus. Vi serverer god mat, det er andakt, god tid til å prate sammen, og vi har dagens tema. På samlingene er det kollekt.

Tirsdag 12. desember 2023 kl. 11.00 – 13.00

Prest, forfatter og tidligere Sagavoll-elev **Per Anders Nordengen**: Livsglede og juleglede.

Tirsdag 9. januar 2024 kl. 11.00 – 14.00

FORMIDDAGSJULETREFEST

Prost **Asgeir Sele** er festtaler. Forteller **Astrid Holtskog** gir oss kjente og mindre kjente julefortellinger. Gang rundt juletreet. Åresalg.

Tirsdag 25. januar 2024 kl. 11.00 – 13.00

Fysioterapeut **Sølvi Gulbrandsen** gir oss treningstips: Hode, skulder, kne og tå.
Kantor **Bruno Hageman** leder oss i bevegelses-allsang.

Tirsdag 13. februar 2024 kl. 11.00 – 13.00

Ingeniør **Jan Nilsen** deler viktige råd: Fornuftig bruk av energi.

Tirsdag 27. februar 2024 kl. 11.00 – 13.00

Kerstin Pedersen og **Turid Berg** forteller om de Castbergske barnelover fra 1915.

Tirsdag 12. mars 2024 kl. 11.00 – 13.00

Torbjørn Dyrland forteller om metallsøkergruppa på Evju Bygdetun: Hva fant de?

Tirsdag 9. april 2024 kl. 11.00 – 13.00

Torstein Fosstveit forteller om arbeidet med Kultursoga for Sauherad.
Jorid Vale tar oss med inn i Sauherad-kulturen.



FORMIDDAGSTREFF

Det har vært svært godt oppmøte på høstens Formiddagstreff på Nes menighetsbus.

På treffet 26. september var det besøk fra Tiina Klement. Hun er prest i den lutherske menigheten i Mustämaa i Tallinn i Estland. Mange her i distriktet kjenner Tiina fra mangeårig vennskapsarbeid. Nå er menigheten i gang med å bygge kirke, - et stort prosjekt for en liten menighet.

På Formiddagstreffet var det loddsalg til inntekt for kirkebygget, og det kom inn kr. 21.630,-

På treffet 10. oktober deltok skuespiller Elisabeth Dahl, opprinnelig fra Akkerhaugen. Hun fortalte om sin vei til scenen. Hun takket lærere, både på barneskolen og på ungdomsskolen som hadde stimulert hennes kreative evner. Aller mest takket hun mamma, Svanhild Eikesdal Dahl, som hadde introdusert henne for lyrikkens mangfoldige verden. Svanhild deltok selv i programmet med opplesning fra Haugtussa av Arne Garborg.



LYSMESSE

Sauherad kirke 10. desember

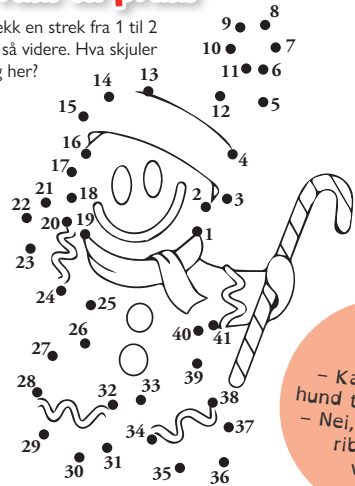
Velkommen til stemningsfull lysmesse
2. søndag i advent kl 17.00.
Presentasjon av konfirmanter 23/24.



BARNAS

Prikk til prikk

Trek en strek fra 1 til 2 og så videre. Hva skjuler seg her?



Hjelp de vise menn!

Hjelp de vise menn å finne veien til det lille Jesus-barnet.



Vits

- Kan jeg få en hund til jul, pappa?
- Nei, i år blir det ribbe, som vanlig!

Fargelegg!



Tegning: Alessandro Coppola og Lorenza De Luca

Finn fem feil!



Her er Jesus, Maria og Josef. De to bildene er nesten like. Finner du de fem feilene på bildet til høyre?



Tegning: Alessandro Coppola og Lorenza De Luca

Gi barnebladet BARNAS til et barn du er glad i!

Disse oppgavene er hentet fra bladet.

Bestill abonnement på sondagsskolen.no eller 22 03 71 00



JULEKONSERT

Fredag 15. desember 2023

Konsert i Sauherad kirke

Tekst og foto: Ivar Solbu

Anne Fagermo, bosatt på Akkerhaugen, er en etablert artist. Hun har blant annet vært med i The Voice på TV2 og i Bit for Bit på NRK. Nå står hjembygda for tur, fredag 15. desember blir det konsert i Sauherad kirke.

Med seg på konserten har hun Henrik Ødegaard (orgel og piano), Jan Birger Akerhaugen (gitar) og Thomas Helgaseth (bass).

-Vi skal framføre julesanger, coverlåter fra 60 og 70 tallet, og noen egne låter, sier Anne til Helsing. – Det blir både eldre og yngre sanger, og både på norsk og engelsk. Det kan også bli noe klassisk orgelmusikk.

Billetter kan kjøpes på Facebook, søk opp «Julekonsert Anne Fagermo». Man kan også sende melding til 951 11 349 og bestille billetter. Disse hentes og betales i kirkedøra.



Anne Fagermo og Henrik Ødegaard skal holde konsert i Sauherad kirke før jul. I bandet har de også med seg Jan Birger Akerhaugen og Thomas Helgaseth.

MARTHE VALE WANG - LOGOPED MNLL M/MØNSTERAVTALE HELFO

JEG TILBYR OPPFØLGING HJEMME HOS KLIENT, PÅ INSTITUSJON, PÅ ARBEIDSPASS, PÅ SKOLE OG I BARNEHAGE, I MIDT-TELEMARK OG OMEGN.

ARBEIDSSOMRÅDER: PARKINSON, AFASI, STEMMEVANSKER, SPRÅK- OG UTTALEVANSKER, TALEFLYTVANSKER, OG UTREDNING AV DYSLEKSI AV BARN OG VOKSNE.

TA KONTAKT VED SPØRSMÅL ELLER ØNSKE OM TIMEBESTILLING.

KONTAKTINFORMASJON:
MARTHE VALE WANG
+47 986 18 919
LOGOPEDWANG@GMAIL.COM



Søndagsskolen - mer enn du tror



Gvarv Bakeri

Telefon 35 95 53 21



Eventyrmøst
Åpent etter kl 17.00
Velkommen innom!

Karine & Anders
Nyhussvingen 28,
Tlf.: 909 40 728

Velkommen!



Bø kino viser film
hver dag i Gullbring
kulturhus i Bø.

Sjekk programmet og
kjøp billetter på

bokino.no

eller i appen eBillett.

Film er best på kino!



DOLBY ATMOS



**TELEMARK
BEGRAVELSESBYRÅ**

NORHEIMS EFTF. AS

JARL OLAV RUGTVEIT

Bø - Sauherad - Nome

Distriktets begravelserbyrå siden 1972

Døgnvakt

3595 5280 - 4160 3840

post@telemark-begravelserbyraa.no

Gravsteinsverksted

For ny gravstein, gravering,
rens eller restaurering



**Holtskog Nyhuus
Design Ans**

Banner • brosjyrer
logoer • grafiske profiler
roll up • skilt • stempler
trykksaker • websider

Nyhusvegen 9, 3810 Gvarv
Tlf. 4040 4787

post@holtskog-nyhuus.no
www.holtskog-nyhuus.no

**EIK
SENTERET**
VESTFOLD OG TELEMARK

Treng du Traktor eller
redskap for jord og skog?

Kontakt Kjetil Nyhus
Tlf. 951 74 938

Kjetil.nyhus@eiksenderet.com

- Vi setter verdi på Midt-Telemark



Tlf. 907 84 247
post@byggogtakst.no www byggogtakst.no



Våre tjenester:

TILSTANDSRAPPORT FOR BOLIG

Denne trenger du ved salg av bolig (tekn. Rapport)

VERDI OG LÅNETAKST

Ved refinansiering

NÆRINGSTAKST

Forretninger, næringsbygg

LANDSBRUKSTAKSERING

Konsesjonsbelagte gardsbruk

ANDRE OPPDRAG

Rapporter ved skade, tvistesaker

Godkjent takstmann



VALO PUMPER AS

OLAV HAUGESTØL

**40 års erfaring innen
vann- og avløpspumper**



VALO Pumper AS • Vreimsida 126 • 3803 Bø i Telemark
Tlf. 911 01 000 • olav@valopumper.no



Nytt kjøkken?

Vi kan hjelpe deg med planlegging, tegning i 3D, montering, ja egentlig alt du trenger hjelp til eller lurer på ifbm med kjøp av kjøkken.

Kan også komme med råd og tips om farger og materialvalg til resten av prosjektet ditt.



Aubo leverer kjøkken, bad og garderober i alle stilarter, størrelser og prisklasser. Det er ikke uten grunn at stadig flere lar valget falle på familiebedriften AUBO når drømmen om nytt kjøkken skal oppfylles.



Ta kontakt for en uforpliktende kjøkkenprat på tlf eller epost

Charlotte: 404 66 037

charlotte.aamaas@storkaas.no

Unni: 405 54 932

unni.tveiten@storkaas.no

GARDSBUTIKKEN
er åpen hver dag 08 -18

Norges beste eplemost
honning • gelée • syltetøy • saft
olivenolje • gaveartikler
epler og plommer i sesong

Gavebutikk hver lørdag 10-16

Nyhusvegen 9, 3810 Gvarv
Tlf. 4040 4787
www.nyhuusgard.no, FB

**NORSJØ
SAG OG HØVLERI a/s**
3810 Gvarv
Tlf. 35 95 54 50 • Mob: 404 87 475
Epost: office@norsjosag.no
Trelast - Bygningsartikler

vitusapotek+

3810 Gvarv
Telefon 35 95 54 34



**RØRLEGGERMESTER A/S
HELGE KISFOSS**

Telefon: 995 15 155

**RØRLEGGEROPPDRAG
I SAUHERAD, BØ OG NOTODDEN**

- *VI TOTAL-FORNYER DERES BAD
- *SERVICE PÅ RØR OG ARMATUR
- *BRØNNPUMPER MED UTSTYR
- *AVLØPS RENSEANLEGG
- *VARMEANLEGG

TA GJERNE KONTAKT FOR TILBUD!

Alt
i sport og friluftsutstyr
for liten og stor

BRUKÅS SPORT A/S
Midt i Bøgata – 35 95 06 17

www.brukaas.sport.no



KAASA MASKIN AS

Aut. maskinentreprenør
3810 Gvarv

Tlf. 35 95 51 18 - 915 18 588



HOLTANKLINIKKEN
TANNLEGER - TANNPLEIERE - SPESIALIST
Tlf: 35 06 10 50



ADVOKATENE
Kåsa & Nilsen
Tlf. 35 95 35 00
telemarksadvokatene.no

Der nye ideer og norsk tradisjonsmat møtes



Aarnes Kafeteria
Aarnesgruppen

Tlf.: 35 95 57 33 \ \ Strannavegen 302, 3810 Gvarv
www.aarneskafeteria.no



**VELKOMMEN
TIL OSS!**

Grundige
synsundersøkelser,
god fagkunnskap,
oppdatert utstyr,
topp service,
kjente merkevarer og
konkurransedyktige
priser.


Åpent mandag-fredag 9.30-16.30
torsdag 9.30-17, lørdag 10-14




Bøgata 61, 3800 Bø tlf. 4839 4681

post@bnoptikk.no

www.bnoptikk.no

 Bertelsen Nyhuus Optikk

 bertelsennyhuusoptikk

Utstyr til
frukt- og bær dyrkere



Fimex AS

Tlf. 9570 7000
fimex.no • post@fimex.no
Man-fre 08-16




**Revisorteam
Midt-Telemark AS**
Tilsluttet Revisorteam AS

Din lokale revisor
Statsautoriserte revisorer

Hellek M. Berge • Elisabeth Mæland
Linda Stangeland

Revisjon, årsoppgjør og skatt

Aunebygget, 3810 Gvarv
Tlf.: 35 95 67 00 - midt@revisorteam.no

www.revisorteam.no

SLEKTENS GANG

DØPTE

03.09 Kasper Holte Darrud
08.10 Varg Roe-Hagland
05.11 Arin Kasin Nilsen
Imre Kasin Nilsen

DØDE:

16.10 Eivind Lønheim
17.10 Anne Kaasa
27.10 Arne G. H. Løberg
31.10 Håkon Smedsvalen
31.10 Henny Jamtveit Høibø
03.11 Guri Espeland Ness
06.11 Olav Einar Jonsås
06.11 Aase Kjellaug Fosstveit

SAUHERAD OG NES SOKNERÅD

MEDLEMMER

Helene Haukvik
Martin Ytreland
Åge Bjørnerud
Tone Haukvik Grave
Torunn Hesthag
Trond Magnus Haugen
Gunleiv Sæland
Janne Margrethe Severinsen

VARAMEDLEMMER

Hanna Nyborg Storm
Ragnvald Børve Ask
Jens Hellek Findal
Renate Maria Øien

MIDT-TELEMARK KYRKJELEGE FELLESRÅD

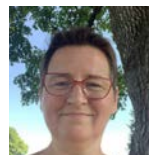
MEDLEMMER

Åge Bjørnerud (leiar)
Trond Magnus Haugen
Nils Ivar Agøy (nestleiar)
Olav Haugestøl
Anne-Inger Lunner
Asbjørn Botnen

VARAMEDLEMMER

Torunn Hesthag
Tone Haukvik Grave
Ruth Hogstad-Erikstein
Kristian Gøtehus Køhn

KONTAKT



KYRKJEVERJE

Angelika Faber Karsrud
tlf. 410 28 633
angelika.karsrud@mtkyrkje.no



KYRKJETENAR

Kjetil Nyhus
tlf 951 74 938
kjetil.nyhus@mtkyrkje.no



SOKNEPREST

Anne-Inger Lunner
tlf. 480 61 672
anne.lunner@mtkyrkje.no



KYRKJETENAR

Jan Odden Kåsin
tlf 911 78 292
jan.kasin@mtkyrkje.no



MENIGHETSSEKRETÆR TRUSOPPLÆRAR

Signe Vreim Østtveit
tlf. 971 82 146
signe.osttveit@mtkyrkje.no



KANTOR

Bruno Hageman
tlf 948 55 033
bruno.hageman@mtkyrkje.no



DIAKON

Åsne Gøtehus Køhn
tlf 977 47 449
asne.kohn@mtkyrkje.no



SAUHERAD OG NES SOKNERÅD, LEIAR

Trond Magnus Haugen
tlf 938 55 504
epost: trondmhaugen@gmail.com



Kappelan

Per Inge Håland
tlf. 917 89 097
peringe.haland@mtkyrkje.no

NESTE NUMMER AV

Helsing

Neste nummer av Helsing,
(nr. 1 - 2024) kommer ut ca. 1. mars
Stoff må være innlevert innen 12. februar

Stoff kan sendes eller leveres til:

HELISING

Kyrkjekontoret, Holmenveg. 46, 3810 Gvarv
eller på e-post: post@sauherad.kyrkja.no

Vippsnr til Helsing
#632167

www.helsing.no

Facebook Sauherad og Nes kirke

Instagram kirken i sauheradognes

**Ønsker du å gi til søndagens offerformål sjølv
om du ikkje kjem deg på gudsteneste?**

Det kan du gjere ved å gi på vipps nr. 10537 kollekt/
søndagens offer eller ved å gi til bankkonto
nr. 2801 53 57039 og merke innbetalinga søndagens
offer og dato.



DEN NORSKE KYRKJA

Sauherad og Nes sokn

BESØKSADRESSE

Nes menighetshus, underetg.
Holmenvegen 46, Gvarv

POSTADRESSE

Holmenvegen 46,
3810 Gvarv
Tlf. 35 10 11 20

KONTAKT

post@sauherad.kyrkja.no
www.helsing.no
Bank: 2801.53.57039

GUDSTJENESTER I SAUHERAD OG NES

1. SØNDAG I ADVENT SØNDAG 3. DESEMBER

11:00 – Nes kyrkje
Kirkens SOS i Telemark
Luk 4,16-22a

SØNDAG 10. DESEMBER

17:00 – Sauherad kirke
Lysmesse.
Presentasjon av konfirmanter.
Konfirmantarbeidet i menigheten
Luk 21,27-36

SØNDAG 17. DESEMBER

11:00 – Bygdeheimen
Luk 3,7-18

JULAFTEN

SØNDAG 24. DESEMBER

14:30 – Nes kyrkje
16:00 – Nes kyrkje
16:00 – Sauherad kirke
Kirkens Nødhjelp
Luk 2, 1-20

1. JULEDAG

MANDAG 25. DESEMBER

11:00 – Nes kyrkje
Høytidsgudstjeneste
Det Norske Misjonsselskap
Joh 1,1-14

SØNDAG 31. DESEMBER

11:00 – Sauherad kirke
Sjømannskirken
Joh 14,27

SØNDAG 7. JANUAR

17:00 – Nes menighetshus
Familiegudstjeneste.
Juleregudstjeneste
Barne- og ungdomsarbeidet
Luk 2,40-52

SØNDAG 14. JANUAR

11:00 – Nes kyrkje
Nes menighetshus
Mark 1,3-11

SØNDAG 21. JANUAR

11:00 – Sauherad kirke
Helsing
Joh 4,4-26

SØNDAG 28. JANUAR

11:00 – Nes kyrkje
Bibelselskapet
Mark 4,26-34

SØNDAG 4. FEBRUAR

11:00 – Sauherad kirke
Misjonsgudstjeneste
Menighetens misjonsprosjekt
Mark 9,2-13

SØNDAG 11. FEBRUAR

11:00 – Nes menighetshus
Familiegudstjeneste.
Karneval
Kristen idrettskontakt - KRIK
Joh 12,20-33

SØNDAG 18. FEBRUAR

11:00 – Nes kyrkje
KABB
Matt 16,21-23

TIRSDAG 27. FEBRUAR

19:00 – Nes menighetshus
Hverdagsmesse
Kirkens SOS i Telemark

SØNDAG 3. MARS

11:00 – Sauherad kirke
Menighetsarbeidet
Mark 9,17-29